

ede af en lang Række Bække smaa, som tilsammenlagte præsentere os en Regning, som ikke er saa ganske lav. Jeg skulde daarligt kende Kultusministeriet i den Henseende, hvis det ikke derfra skulde flyde en Strøm af saadanne Regninger, som Finansudvalget ikke vil forlange af os, at vi skulle gaa udenom. Maaske Finansudvalget burde gøre det i større Maalestok, i hvert Fald har jeg ment det tidligere — hvad der foreligger i Aar, kender jeg ikke, og det kan jeg derfor ikke udtale mig om. Vi have drøftet Spørgsmaalet om Hvide Sande, og der er nedsat en Kommission derom. Med priselig Hurtighed har denne Kommission præsenteret os, ikke et Millionforetagende for at skaffe Sikkerhed der, nej, det er kun et Foretagende paa 994,000 Kr. Det kunde jo være, at der præsenteredes et og andet, som vi ikke kunde komme udenom.

For saa vidt jeg har kunnet skabe mig et finansielt Standpunkt i mine egne Tanker, har det hele mit Liv igennem været dette: at være paa den forsigtige Side. Jeg beklager, at jeg i en lang Række af Aar har haft alt for ringe Indflydelse til at kunne hævde dette Standpunkt, og det har været mig en stor Sorg at se, hvordan vi ere glædne ud Dag for Dag, Stykke for Stykke, fra den ene Million til den anden i forøgede Udgifter, uden at vi i rette Tid have tænkt paa at skaffe de fornødne Indtægter. Skal jeg udtale noget om den nuværende Regering, som jeg i øvrigt i saa mange Retninger deler Sympatier med — det er en bekendt Sag, at jeg ikke deler Sympati med den højtærede Finansminister i Spørgsmaalet om den indirekte Beskatning —, vil jeg udtale den Ros over den, at den paatager sig Ansvaret for at stille stærke og bestemte Krav for at skaffe Balance, for at bringe os ind i en saadan Situation, at vi, naar vi paatage os Udgifter, vide, hvor de Penge skulle komme fra, som skulle til for at afholde disse Udgifter. — Da jeg nu har udtalt mig om min Uoverensstemmelse med den højtærede Finansminister paa et meget væsentligt statsøkonomisk Punkt, vil jeg dog, for at han ikke skal blive alt for ked af det, nævne et andet Punkt, hvor jeg er i Overensstemmelse med ham. Det er paa dette, at han i forrige Rigsdagssamling frabad sig at forelægge en Finansplan, saaledes som man fra flere Sider forlangte det. Det var kløgt af den højtærede Finansminister ikke at indlade sig derpaa. Sæt, at han den Gang var kommen med nøjagtig den Plan,

der nu er kommen, og lad os saa mærke os den Kritik, der er ført over denne Plan fra forskellige Sider, efter at den er kommen frem. Hvorledes vilde det saa ikke være gaaet, hvis vi havde haft denne Plan i dens Enkeltheder den Gang — saa kunde der være tærsket politisk Langhalm hele Sommeren og hele Efteraaret og Vinteren igennem, siden vi sluttede forrige Rigsdagssamling. Her mener jeg, den højtærede Finansminister handlede meget kløgt — jeg har vist ikke haft Lejlighed tidligere til at erkende dette og vil derfor benytte Lejligheden her til at gøre det.

I øvrigt mener jeg, at lange Taler i dette Øjeblik ere overflødige. Nu staa vi ved en foreløbig Afgørelse for Folketingets Vedkommende af disse Spørgsmaal og kunne lade dem gaa op til det andet høje Ting, der ikke kan sige andet om den Forhandling, der her er ført, end at den er ført paa en saadan Maade, at der ikke fra noget ordførende Medlems Side er fremsat udfordrende Udtalelser overfor det andet Ting. Dettets frie Stilling er fuldstændig opretholdt i disse Spørgsmaal, saavel i deres Helhed som i alle deres Enkeltheder. Dette betragter jeg som en vigtig Side ved den hele Sag, og det er dette, jeg særlig har villet pointere.

Jørgen Jensen: Af det Udvalg, der har behandlet Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat til Staten, er der kun stillet et Ændringsforslag, som er af formel eller rettere redaktionel Natur, idet det gaar ud paa at ændre Ordet „Forbrugsforeninger” i § 2 til „Brugsforeninger”. Det er, saa vidt mig bekendt, den Betegnelse, disse Foreninger gaa under ude i Landet, og den, som de have ønsket at faa i Lovforslaget. Jeg skal paa Udvalgets Vegne anbefale dette Ændringsforslag. Om de Ændringsforslag, der foreligge fra Mindretallet, skal jeg ikke udtale mig, ligesom der formentlig heller ikke er Grund til at komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget.

Ved Finanslovforslagets første og anden Behandling blev det indgaaende drøftet, hvad der var Grunden til den Finanstilstand, vi nu ere i. Jeg tror, at det vil være meget vanskeligt at sige noget nyt derom, og jeg skal heller ikke gøre Forsøg derpaa. Det maa vistnok betragtes som en fastslaaet Kendsgerning, at Besparelser alene ikke ere i Stand til at bringe den Balance til Veje, som efter vor Opfattelse er absolut nødvendig, men der maa nye Indtægter til, endogsaa i et ret betydeligt